

"Het feit dat je met een hulphond minder ziek bent en minder vaak in het ziekenhuis ligt, telt óók mee in de verlaging van de zorgkosten."

Gwen ten Haaf met haar ADL-hulphond Storm

Tekst: Isabel Sanders
Fotografie: Disian van Loon

Gwen ten Haaf heeft SMA (Spinale Musculaire Atrofie):

"Bij een hulphond gaat het om een goede wisselwerking. Storm zorgt voor mij en ik voor hem."

Gwen ten Haaf (41) is geboren met de spierziekte SMA (Spinale Musculaire Atrofie). Ze studeerde bedrijfscommunicatie in Nijmegen. Gwen had achtereenvolgens twee parttime banen in het bedrijfsleven totdat haar armfunctie minder werd. Nu werkt ze als vrijwilliger bij de Gemeentelijke Adviesraad Sociaal Domein in Gennep en bij meerdere verenigingen en stichtingen in het dorp waar ze woont. Ze heeft net een project afgerond. Vrijwilligerswerk is zeker niet vrijblijvend. Gwen kan, mede door haar hulphond Storm, de werkdruk prima aan.

“Zorgverzekeraars zouden bij de beoordeling van een aanvraag van een hulphond niet alleen naar de minder uren zorg moeten kijken, maar ook zeker naar de andere positieve effecten, waar een hulphond in voorziet. Storm zorgt ervoor dat mijn weerstand maximaal is, omdat ik er zo vaak op uit ga. Weer of geen weer. Ik ontmoet andere mensen in het dorp. Onderweg heb ik de leukste en interessantste gesprekken. Ik weet dan vaak niet hoe de mensen heten maar ken wel de naam van de hond.”

Zelfstandigheid

“Toen ik nog geen hulphond had kwam ik veel minder buiten. Ik was vaak ziek. Regelmatig lag ik met een longontsteking in het ziekenhuis. Het feit dat je met een hulphond minder ziek bent en minder vaak in het ziekenhuis ligt, telt óók mee in de verlaging van de zorgkosten. Bovendien: als je een hond aait, word je daar rustig van”, zegt Gwen ten Haaf.

“Ik regel mijn zorg met een persoonsgebonden budget. Een team van 11 zorgverleners zijn dag en nacht beschikbaar en hebben per toerbeurt dienst. Ik ben volledig rolstoelafhankelijk. Storm is een ADL-hulphond (Algemene Dagelijkse Levensverrichtingen). Door hem hoef ik niet altijd aan degene die in mijn buurt is, of bij mij thuis, om hulp te vragen. Dat maakt mijn zelfstandigheid en vrijheid groter. Als ik naar een vergadering ga, kan Storm allerlei handelingen voor mij doen. Het is fijn om niet altijd hulp te hoeven vragen aan

familie, vrienden of bezoek. Bij Storm gaat dat zonder vragen, hij doet dat uit zichzelf. Storm geeft aan, raapt op, maakt keukenlaatjes open, verzet mijn voeten, verlegt mijn handen, belt waar mogelijk aan als ik op bezoek ga en kan mijn handschoenen uittrekken zodat ik mijn smartphone kan bedienen. En hij kan zichzelf aan en aflijnen voor een wandeling. Mijn beperking is zo groot dat ik altijd zorg om me heen nodig heb. Om een voorbeeld te geven: stel dat Storm een pak melk uit de koelkast pakt, dan is dit zinloos want ik kan het pak melk niet aanpakken, het is te zwaar. Maar als ik een pen laat vallen, raapt Storm die voor mij op, zodat ik weer aan het werk kan.”

Goede begeleiding

Bij haar ouders thuis was er een hond, die geen andere hond in huis accepteerde. “Dus pas toen ik plannen had om op mezelf te gaan wonen kon ik een hulphond aanvragen”, vertelt Gwen. “In de zomer van 2005 was mijn huis klaar. In het voorafgaande halfjaar kon ik het hele proces vanaf de aanvraag doorlopen. Ik had aangegeven dat ik een pittige hond wilde. De komst van Odessa, een Labradoodle, sloot naadloos aan. Zij was mijn eerste hulphond. Toen zij 10 jaar werd en met pensioen mocht, is ze bij mij gebleven. Daarna kwam Storm, een Golden Retriever met een zacht en aanhankelijk karakter. Toen ik op de wachtlijst stond, had ik daar om gevraagd, omdat mijn gezondheid achteruit was gegaan.

“Storm geeft aan, raapt op, maakt keukenlaatjes open, verzet mijn voeten, verlegt mijn handen, belt aan als ik op bezoek ga, kan mijn handschoenen uittrekken zodat ik mijn smartphone kan bedienen. En hij kan zichzelf aan en aflijnen voor een wandeling.”

Storm was twee jaar oud toen hij in 2014 bij me kwam. Hij mag tot zijn tiende werken”, vertelt Gwen blij. “Storm is volgzzaam en laat zich makkelijk sturen. Precies wat ik wenste, bijna alsof je honden kunt ‘programmeren’. Hij kon het prima vinden met de gepensioneerde Odessa. Zij kreeg een opleving door de jongere hond en accepteerde heel makkelijk dat ze niet meer hoefde te werken. In het laatste half jaar dat ze werkte hulphond was, moest ik haar steeds meer aansporen. Als Storm iets niet goed deed, greep Odessa nog wel even in en deed ze het voor. Odessa heeft 11 jaar bij mij gewoond. In 2016 is zij overleden.

Overgang

In de tijd van Odessa was er nog het oude trainingsschema. Ik ben tien dagen in Sint Oedenrode op locatie geweest. Meerdere cliënten leerden daar de basisvaardigheden om met hun hond om te gaan. Daarna mocht je de hond meenemen naar huis. Bij mijn tweede hond, Storm, kreeg ik thuis training. Die overgang, het moment dat de hond echt in huis komt wonen, was niet zo groot als bij Odessa. Storm was gewend aan mij, aan mijn huis en aan de dieren in de buurt.”

Over de begeleiding vanuit Hulphond Nederland is Gwen heel tevreden. “Bij vragen of om gewoon even wat te overleggen, maar ook voor hulp bij training en

bij problemen kun je bellen of mailen voor advies en komen ze als het nodig is langs voor ondersteuning. Daarnaast komt de cliëntinstructeur standaard twee keer per jaar op huisbezoek om te zien en te bespreken hoe het gaat.”

Storm signaleert

“Vorig jaar had ik een periode dat ik me niet zo lekker voelde en niet fit was. Storm ging toen vaak voor me zitten en staarde me aan. Hij ging op de hoek van de straat stilstaan, zo van: nee, we gaan nu naar huis! Ik heb tijdens het huisbezoek met de cliëntinstructeur overlegd en besloten om naar de dierenarts te gaan om een eventuele medische oorzaak uit te sluiten. Maar Storm was kerngezond. Later bleek uit onderzoek dat ik diabetes type 2 ontwikkeld had. Mijn bloedsuiker was niet op niveau. Storm had dat opgepikt en daarop gereageerd. Dat soort signalering van een hond moet je leren herkennen. Mijn bloedsuiker is nu al een hele tijd keurig onder controle en stabiel. Storm bevestigde dat. Hij staart me niet meer aan en dringt er tijdens het wandelen ook niet meer op aan om naar huis te gaan.”

Storm is een echte aanwinst en onmisbaar als hulphond en zeker ook als maatje! ●

